

Stykker nær — gaaede til Nordtyskland, til Hamborg, dels via Rorsør—Kiel, dels over Nykjøbing, dels over Land, medens vor Export af Svin til England har været en ren Bagatel og ligesaa til Norge; jeg tror ikke, det har været mere end 2,000 Stykker. Det er en ret betydelig Indtægt, som er fremkommen ved dette Salg af Svin, idet det i 1878 kun har indbragt 3 Millioner Kroner mindre end Indtægten af Smør, nemlig 13 Millioner Kroner Netto, og der er ingen Tvivl om, at, naar man kan befordre Svin direkte til England, vil man kunne opnaa endnu højere Priser, end man opnaar paa det hamborgske Marked, og dette vil af Hensyn til de tyske Toldforhold være absolut nødvendigt paa Grund af den Toldafgift, der er lagt paa hvert Svin fra den 1ste Januar d. A. Altsaa ogsaa Exporten af Svin maa gaa ad den Vej, og kan den ske saaledes, at den kun medtager en saa kort Tid, som er nødvendig for, at Svinene komme over i rigtig god Tilstand, vil ogsaa denne Vare kunne taale denne Transport og ikke sætte alt for Meget til; thi intet Kreatur lider i den Grad under Snygge og Spøns Virkninger i det Hele som Svinene, og de sætte meget hurtigere end noget andet Kreatur af paa deres Født, som jo er deres væsentlige Særkende og Fortrin. (R o f o d: De dø deraf.) Savist på de deraf, men det er jo dog lykkeligvis at føre Svin baade til Norge og England, det vise idetmindste de statistiske Oplysninger. — Jeg skal ikke nævne de andre, mindre Produkter, der ogsaa spille en ikke ubetydelig Rolle. f. Ex. Hg, hvoraf der er udført 1 Million Snes, som have indbragt over 1 Million Kroner. Jeg skal heller ikke komme nærmere ind paa Havefager og Handelsplanter, som ganske vist vilde kunne finde en meget stor Afsetning paa det engelske Marked, dersom man kunde opnaa at forføre Veien og sælge dem billigere end hidtil. Allerede nu gaar, som bekendt, et ikke ringe Kvantum Raal, navnlig Hvidkaal, til Norge, især fra Frederikshavn. Overhovedet, jo mere Kommunikationsmidlerne lettes, desto større bliver jo Afsetningen for Produkter af enhver Slags, navnlig af spiselige Produkter, af dem, der henhøre til Landvæsenets Frembringelser. Det er saaledes indlysende, at der dels ved Fragtbepærelser, dels derved, at Varerne kunde komme til Markederne i en bedre og mere ufordærvet Tilstand end hidtil, vilde kunne opnaas meget betydelige aarlige Fordele.

Men det vil ikke være den eneste Fordel ved Vesterhavshavne; der er flere Retninger, hvori saadanne ville være, for ikke at sige absolut nødvendige, saa i alt Fald særdeles nyttige og indtægtgivende for Landet. Jeg skal f. Ex. blot nævne Fiskerierne. I de senere Aar, i de sidste 10 Aar, kan man vel sige, har Fiskeriet taget et betydeligt Opsving hos os, og medens der tidligere ikke kunde være Tale om at fiske mere end til eget Behov, udføres der nu et ikke saa ringe Kvantum Fisk, selv under de nuværende for Fiskerierne daarlige Forhold. Der udføres herved 7 Millioner Pund først Fisk fra Landet og et ikke ringe Kvantum saltet og tørreret Fisk. Alt dette gaar over Landgrænsen ned til Hamborg og derfra til Sydtyskland. Nøggede Silde f. Ex. gaa over Land. Den Vare, der hidtil har spillet den største Rolle med Hensyn til Udsørfelsen, er ganske vist Silden, som dels gaar i frisk Tilstand til Kiel til de derværende store Nøgerier, dels behandles her i Landet, f. Ex. paa Bornholm, paa en overordentlig heldig Maade; ogsaa paa Amager er der jo flere store Nøgerier. I de sidste Aar have derfor Sildene afgivet en ikke ubetydelig Indtægtskilde for Landet, idet de dels have givet Landet et betydeligt Nettooverskud, dels have beskæftiget et betydeligt Antal Mennesker. Men paa de Steder, hvor der er den største Fiskebestand, nemlig ved Vesterhavet, fra Horns Rev lige op til Skagen, have vi hidtil været udelukkede fra at fange Fisk. Hollænderne, Englænderne, Franskmændene ligge der, Blankene, Nordmændene, Svanerne komme der, men vi kunne ikke udrette Noget der, og hvorfor? Fordi vi ikke kunne komme udenfor den haarde Kyst. Der findes ikke nogen Havn paa hele Kyststrækningen fra Gæbjerg til Skagen; Fiskerne ere henviste til at gaa ud i deres smaa, skrøbelige Fartøier og søge at føre dem ved Haandkraft over Revlerne. Det er en Ynk at se dem, og med hvilke Udsigter gaa de ud? Ja, de gaa ud til en sur Fortjeneste og saa at sige til den visse Død. Thi vil man tale om svømmende Ligtøster, da vil jeg bede de Herrer om fortrinnsvis at henvende deres Opmærksomhed paa disse smaa Vaade; det er sande Sarkofager. Hvor ofte læse vi ikke i Aviserne, at 6 Mand ere blevne borte med deres Vaade osv., altid Familiefædre i deres kraftigste Alder. Dersom disse modige Folk havde ordentlige Fartøier at gaa ud med som de andre Nationers Fiskere og havde Tilflugtssteder, hvor de kunde bringe deres Bytte